

Sygn. akt II KO 57/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie wniosku **S. C.**
o wznowienie postępowania,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2019r.
zażalenia skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego
z dnia 4 kwietnia 2019r., sygn. akt II KO 57/18,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 10 października 2018 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek S. C. o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie sygn. akt II AKa [...].

W odpowiedzi na wezwanie do sprecyzowania okoliczności jakie mają stanowić podstawę, S. C. sporządził własnoręcznie i wniósł w dniu 30 października 2018 r. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie sygn. akt II AKa [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sygn. akt XVIII K [...].

W uwzględnieniu wniosku zarządzeniem z dnia 16 listopada 2018 r. wyznaczono skazanemu – na podstawie art. 81 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k. – obrońcę z urzędu. Obrońca ten w osobie adw. J. D. w dniu 15 lutego 2019 r. złożył opinię prawną i poinformował Sąd Najwyższy, że nie znalazł podstaw do złożenia w przedmiotowej sprawie wniosku o wznowienie postępowania. W związku z tym, zarządzeniem z dnia 18 lutego 2019 r., wezwano skazanego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie przez jego sporządzenie i podpisanie przez obrońcę z wyboru. W zakreślonym terminie skazany wniosku spełniających wymogi formalne nie złożył.

Zarządzeniem z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt II KO 57/18, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., Przewodniczący II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście złożonego przez S. C..

Zarządzenie powyższe zaskarżył skazany wskazując na okoliczności, które stały się przyczyną niedochowania terminu, ale też kwestionując rzetelność działania dotychczasowego obrońcy z urzędu. Podnosząc te okoliczności skazany wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie i wyznaczenie nowego terminu do złożenia wniosku. Równocześnie skazany złożył wniosek o wyznaczenie mu nowego obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie mogło zostać uwzględnione. Podniesione w środku odwoławczym argumenty pozostają irrelevantne dla oceny trafności skarżonego rozstrzygnięcia. Brak formalny wniosku o wznowienie postępowania, jakim jest złożenie wniosku niespełniającego wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k. ma charakter usuwalny, a w związku z tym wnioskodawcę należy wezwać do jego usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Uzupełnienie braku w terminie, a byłoby nim złożenie wniosku sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego, wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W przeciwnym wypadku pismo uznaje się za bezskuteczne, co w odniesieniu

do wniosku o wznowienie postępowania, który został sporządzony przez samego skazanego, powoduje wydanie zarządzenia o odmowie jego przyjęcia (art. 120 § 2 k.p.k.). Ten tryb postępowania w niniejszej sprawie został przez Sąd Najwyższy dopełniony. Po złożeniu osobistego wniosku o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania, na prośbę skazanego został mu w tym celu wyznaczony obrońca z urzędu. Adwokat J. D. po przeanalizowaniu sprawy złożył opinię, z której wynika, że nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Należy zauważyć, że przepisy procedury nie nakładają na wyznaczonego w postępowaniu wznowieniowym obrońcę obowiązku sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie zgodnie z wolą strony. Adwokat czy radca prawny ma dokonać oceny pod kątem istnienia podstaw do sporządzenia i podpisania takiego wniosku, co oznacza, że samodzielnie zgodnie ze swoją wiedzą dokonuje on analizy akt sprawy pod kątem zaistnienia czy braku podstaw wystąpienia w wnioskiem o wznowienie postępowania. W tym układzie brak kontaktu ze stroną nie może być postrzegany, jako wyznacznik rzetelności działania obrońcy z urzędu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2011 r., II KZ 14/11, LEX 794845). Strona nie ma także prawa do żądania wyznaczenia mu kolejnego pełnomocnika z urzędu, albowiem prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej zostało już wyczerpane.

Zgodnie z wymogami skazany został poinformowany o stanowisku wyznaczonego z urzędu obrońcy, a jednocześnie wezwany do ewentualnego uzupełnienia braku formalnego złożonego osobiście wniosku o wznowienie postępowania, poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata czy radcę prawnego ustanowionego z wyboru. Skoro S. C. nie dopełnił tego obowiązku, to konieczne stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, co też uczynił Przewodniczący II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego.

Z tych powodów zażalenie nie jest zasadne.